

Høringssvar – endring i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger

Viser til brev av 3. januar 2018 om høring på endringer i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger. Forslagene i høringen er i samsvar med innspill Akademikerne ga til Meld. St. 16 (2016-2017) *Kultur for kvalitet i høyere utdanning*.

Akademikerne er derfor enig i endringene i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger slik de er foreslått i høringen.

Til de konkrete spørsmålene departementet stiller i høringen har vi følgende innspill:

Skal det være et krav at søkeren må oppfylle kravet til undervisningskompetanse for å bli ansatt, eller skal det være et krav at undervisningskompetansen opparbeides innen 2 år etter tiltredelsen?

Akademikerne støtter forslaget om et minsteomfang på 200 timer til utvikling av pedagogisk basiskompetanse. Vi mener videre at kompetansen skal kunne opparbeides innen 2-3 år etter ansettelsen. Arbeidsgiver må ansvarliggjøres og tilrettelegge for at arbeidstaker får en slik kompetanse.

Dersom kravet til undervisningskompetanse gjelder for ansettelse, og ikke innen 2 år etter, skal utdanningskompetanse utover minstekravet tas i betraktning ved rangering av søkere ved ansettelsen?

Til tross for at vi mener at kravet først bør gjelde i etterkant av ansettelsen mener vi at all utdanningskompetanse utover minstekravet tas med i betraktning, på samme måte som all vitenskapelig erfaring tas med i bedømmingen ved ansettelse. Dette vil heve betydningen og anseelse av å inneha betydelig undervisningskompetanse og erfaring.

Skal undervisningskompetansen utvikles gjennom formaliserte program/kurs i tillegg til egen undervisning, eller kan den utvikles gjennom egen undervisning alene/på egen hånd?

Undervisningskompetansen bør utvikles gjennom formaliserte program/kurs i tillegg til egen undervisning. Akademikerne mener det ikke er tilstrekkelig at den utvikles gjennom egen undervisning alene eller gjennom egne kompetansehevende tiltak, samtidig som at gjennomført undervisning/egenutvikling bør kunne tillegges vekt, dersom det er dokumentert som et egenutviklingsarbeid, f. eks gjennom systematisk arbeid med tilbakemeldinger fra studenter.

Til høringen for øvrig har Akademikerne følgende innspill:

Pedagogikk-begrepet

Vi ser at arbeidsgruppen har anbefalt å unngå pedagogikk-begrepet, og synes «grunnleggende kvalifikasjoner for undervisning og veiledning» er en grei formulering. Dette handler om det grunnleggende for formidlingen: planlegging, gjennomføring, vurdering og evaluering. Den enkelte arbeidsgiver kan også tilrettelegge for at kandidaten tar pedagogisk teori i tillegg, men vi mener ikke at det er et nødvendig krav. I denne sammenheng mener vi det kan være hensiktsmessig å anse at kandidater med PPU og lektorutdanning har «grunnleggende kvalifikasjoner for undervisning og veiledning», eller at det kun stilles krav om en tilleggsmodul i universitetsformidling.

Akademikerne støtter også de foreslåtte endringene i krav til pedagogisk kompetanse for ansettelse i stilling som professor, men mener formuleringen «bred erfaring med veiledning» er for vag. Det finnes allerede konkrete veiledningskrav for å bli vurdert som professorkompetent. Dersom forslaget om at undervisningskompetanse må nås innen 2 år etter ansettelse som førsteamanuensis blir stående, vil det uansett være et absolutt krav om progresjon ved opprykk til professor. Antallet veiledele PhD'er og eventuelt mastergrader er en størrelse det er mulig å kvantitere. Slike krav bør også eksplisitt komme med i regelverk for opprykk fra førsteamanuensis til professor. Dette for å sikre mest mulig likebehandling ved forskjellige institusjoner kan dette være en fordel.

Undervisningskrav til Professor II- /førsteamanuensis II-stillinger

De foreslåtte kravene til utdanningsfaglig kompetanse for ansettelse i professor- og førsteamanuensisstillinger ser ut til å ta for gitt at alle som søker slike stillinger, allerede har, eller har hatt en stilling i en utdanningsinstitusjon. Dette vil ikke nødvendigvis være tilfelle for søkere til professor II-stillinger (eller førsteamanuensis II-stillinger), som har en hovedstilling i en annen institusjon eller annen funksjon. Det vil kanskje heller ikke være tilfelle for alle søkere til professor I-stillinger (eller førsteamanuensis I-stillinger). Det vil være urimelig å kreve at søkere til slike stillinger skal ha gjennomført "egne program (minimum 200 t)" eller "relevante kurs" av større omfang før ansettelse i en undervisnings-/forskerstilling, slik det ser ut til at de foreslåtte forskriftsendringene legger opp til (§ 1-4).

Akademikerne er imidlertid uenig med arbeidsgruppens forslag om at «alle utdanningsinstitusjoner skal utvikle nærmere kriterier for ansattes undervisningskompetanse og hvordan denne skal dokumenteres.» Det bør heller være et felles regelverk rundt undervisningskompetanse for alle universiteter og høyskoler i Norge ved vurdering av søkere til kombinerte undervisnings- og forskerstillinger.

Med vennlig hilsen
Akademikerne

Anne Folkvord
Organisasjonssjef